

FERENCES ADVENTI KÉSZÜLET - 2023

„Menjünk és szemléljük a Jelet, örömét pedig vigyük el másoknak is!” – Ferenc pápa, Greccio, 2019

	Olvasd!	Elmélkedj!	Cselekedj!
12.03. ADVENT 1. vasárnap	Iz 63,16b-17.19b; 64,2-7 1Kor 1,3-9 Mk 13,33-37	Jézus az Atya Igéje. Amit harminchárom éven át élt, az mind Isten szava. Az Ige testében alávetette magát emberi mivoltunk törekénységének. Példát adott, melyet követnünk kell. Ferenc önmagát és életét is a jánosi iratokból értelmezi, mint Isten megtestesülésének következményét, mint az Ige kifejeződését és jelenlétét.	Advent belül kezdődik... Lépj ma be imádságban a belső szobádba!
12.04. hétfő Xavéri Szent Ferenc	Iz 2,1-5 Mt 8,5-11	Tipikusan Szent János-i az az út, amelyen Ferenc találkozik Istennel, Krisztussal és az Eucharisziával: „Az Isten lélek, ezért akik imádják, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk” (Jn 4,24). Egy csupán evilági szemléletmód nem elegendő. Az embernek a látás egy magasabb fokára kell felemeltetnie. Csak így értheti meg, mi az az Eucharisztia, ki is tulajdonképpen Isten és kicsoda Jézus.	Ma megfogalmazom Istennek, hogyan szeretnék készülni karácsonyra a mostani ádventben.
12.05. kedd	Iz 11, 1-10 Lk 10,21-24	Ferenc meg van győződve az Ige hatékonyságáról, bárhol is hirdessék azt: akár teológusok és igehirdetők, (akiket ezért tisztelet illet,) akár a Szentírásban, akár saját Regulájában és leveleiben. Az Ige élet, ezért életet és lelket akar adni.	Ma átgondolom, miről tudnék lemondani az ádventben (étel, ital, internet, mobil, tévé, stb.)
12.06. szerda (Szent Miklós püspök)	Iz 25,6-10a Mt 15,29-37	Ferenc tudja, hogy az Evangélium öröndetes üzenet, mivel középpontjában Isten kegyelme áll. Aki ráhagyatkozik, az nem fog áldozatul esni valami komor aszkétaságnak, és nem fogja azt hinni, hogy mindent saját magának kell megoldania. Sokkal inkább öröm lesz az arcán, vidáman érintkezik embertársaival.	Ma átgondolom, hogy milyen konkrét módon tudok segíteni a rászorulóknak.
12.07. csütörtök Szent Ambrus	Iz 26,1-6 Mt 7,21.24-27	A ferences öröm Isten kegyelméből származik, amely új életet teremt, és minden baj ellenére is az öröm forrása marad. Ferenc apostoli tevékenységében állandóan hirdeti azt a boldogító örömhírt, hogy Isten irgalmas. Ferenc és tanítványai előbb mindig Isten jóságáról zengenek énekeket, a hála, a dicséret és az öröm légkörét teremtik meg, és csak ezután szólnak a szükséges megtérésről.	Ma megfogalmazom, hogy mi a legnagyobb félelmem, és az imában Istenre bízom.
12.08. péntek Szeplőtelen fogantatás	Ter 3,9-15.20 Ef 1,3- 6.11-12 Lk 1,26-38	„Hozzá megyünk és benne fogunk lakni” (Jn 14,23). Ferenc számára Isten az ember legbensőbb titka. Négyyszer is visszatér műveiben az a gondolat, hogy az ember a Háromszemélyű Isten lakása. Minden egyes ember, de elsősorban Szűz Mária, felszentelt templom; mindenki anya, jegyes, testvér. Sőt, mindenkinek Jézus a fia is. Olyan ki-jelentés ez, mely teljesen egyszeri, és Jánosnál sem található meg.	Ma a családtagjaimmal kapcsolatban bőkezű leszek a dicséretben, elismerésben!
12.09. szombat	Iz 30; 19-21.23-26 Mt 9,35-10,1.5a.6-8	Mélyrehatóan magyarázza nekünk a lélek hármasságát, miközben János gondolatait és szavait alkalmazza, továbbfejleszti, és rendkívül merész módon az egyház minden tagjára alkalmazza, Szűz Mária példáján, akire úgy tekint, mint aki egyházzá lett.	Ma imádkozom új papi és szerzetesi hivatásokért, és a papokért, szerzetesekért.
12.10. ADVENT 2. vasárnap	Iz 40,1-5.9-11 2Pét 3,8-14 Mk 1,1-8	„Mi kisebb testvérek mindnyájan Istent akarjuk szolgálni az egyházban a többi közösséggel együtt, és igaz hitben és bűnbánatban akarunk élni.” Ő és testvérei is aszerint akarnak élni, amit az egyház többi tagjai is célul tűztek maguk elé, vagy ezt kellett volna tenniük: az „ortodoxiát”, az igaz hitet és az „ortopraxist”, az igaz életet, a Názáreti Jézus iránti teljes odaadásban, a ferences életformában kifejezett konkrét és meghatározott keretek között.	Már ma felkészülök a karácsonyi szentgyónásra, és a héten már el is végzem.
12.11. hétfő	Iz 35,1-10 Lk 5,17-26	Istennek, illetve Krisztusnak a gondoskodását Ferenc „az Úr asztalának” nevezi. Ha nem kapják meg a testvérek a munka bérét, forduljanak az Úr asztalához: kolduljanak, vagy fogadják el az adományokat, melyeket nekik hoznak. A testvérek éljenek ebben a bizalomban az Úr asztala iránt.	Ma figyelek egy kevésbé kedvelt munkatársamra, szomszédomra, ismerősömről és imádkozom érte.
12.12. kedd	Iz 40,1-11 Mt 18,12-14	A szegénység teremtett voltunk gondolatát akarja teljes mélységében feltárni. Minden, de minden Istenhez tartozik. Az embernek csupán ajándékként lehet valamije, s hálát kell adnia érte a teremtő Istennek.	Ma imádkozom elhunyt szeretteimért, családtagjaimért.
12.13. szerda Szent Lúcia	Iz 40,25-31 Mt 11,28-30	Mihelyt az ember átengedi magát a mohóságnak, vagy ahogy itt nevezik, a birtokvágynak, azonnal megbénul. Nem látja már az isteni távlatokat. Megmerevedik a birtoklás állapotában. Ennek következménye a kishitűség, a szív halála, a szomorúság és a rezignáció, a parancsok kedvetlen teljesítése, a csökkent életkedv, az elkeseredés, a kölcsönös irigység, röviden: a restség – melyet mind a mai napig a hét főbűn közé számítunk.	Ma felhívok egy régen látott ismerőst, rokont, és érdeklődöm felőle.

12.14. csütörtök Ke- resztes Szent János	Iz 41,13-20 Mt 11,11-15	Ferenc már azzal provokál, hogy a keresztények életerejének hiányát a birtokvágygal magyarázza, vagyis a szegénység hiányával. A keresztények életereje a szegénységből születik. Ez Szent Ferenc meggyőződése, s életével tesz róla tanúságot.	Ma átgondolom: mennyiben tekintek találkozás helyett úgy imádságaimra, mint teljesítményre.
12.15. péntek	Iz 48,17-19 Mt 11,16-19	Ferenc felfogása a szegénységről egészen radikális. Ő beéri a létminimummal: élelemmel, ruhával, a munkához szükséges eszközökkel s (később) a breviáriummal, tehát mindazzal, ami a test és a lélek alap-szükségeit kielégíti. Minden mást fölöslegesnek tart.	Ma böjtöt tartok és azt felajánlom valakiért.
12.16. szombat	Sir 48,1-4.9-11 Mt 17,9a.10-13	A szegények mindennél szentebbek, még az evangéliumos könyvnel vagy a Szűzanya oltáránál is. A szemlélődés és az áhítat szükségleteit megelőzik a szegények szükséglete.	Ma közösen imádkozunk a családban a betegekért, kórházban lévőkéért, gyógyszerelőkéért.
12.27. ADVENT 3. vasárnap	Iz 61,1-2a.10-11 1Tessz 5,16-24 Jn 1,6-8.19-28	Isten és ember találkozásának első állomása Jézus születése. Ferenc különös örömmel és odaadással ünnepli ezt az eseményt. Ismerjük a grecciói karácsony történetét, amikor Ferenc önmagának és az összegyűlt tömegnek láthatóvá teszi Isten alázatát. Testi szemével akarja látni és saját kezével érinteni, hogy mennyire emberi, kicsiny, törékeny és alázatos Isten.	Megkeresem a konkrét módját, hogy adakozzak a szegényeknek.
12.18. hétfő	Jer 23,5-8 Mt 1,18-25	A karácsony iránti lelkesedésében odáig megy, hogy törvényt szeretne kieszközölni a császártól, amely arra kötelezné a polgármestereket és a várurakat, hogy karácsonykor küldjenek ki embereket, akik búzát és más magvakat szórjanak az utakra a lakott helyeken kívül, hogy ezen a nagy ünnepen a pacsirták és más madarak eleget ehessenek.	Ma tudatosan szakítok 15 percet a benső imára, hogy kicsit el tudjak csendesedni és feltöltődni.
12.19. kedd	Bír 13,2-7.24-25a Lk 1,5-25	Ugyanígy az Isten Fia iránti tiszteletből, akinek Mária barmok között készített jászolt, minden ökor- és számártestvérnek a jászolába bőszéges abrakot tegyenek. De főleg a gazdagok tartoznak gondoskodni minden szegényről, mert ezen a napon kötelez a nagylelkűség az ember és az állatok iránt egyaránt.	Összegyűjtöm, miért lehetek hálás Istennek, milyen ajándékokat, áldásokat kaptam tőle, megköszönöm neki. Mit adhatnék én neki?
12.20. szerda	Iz 7,10-14 Lk 1,26-38	Ferenc a karácsonyt az „ünnepek ünnepének” nevezi, amikor „Isten emberi emlőt szopott, mint minden más ember gyereke”. Megdöbentő szavak, de könnyen megérthetjük őket, ha tudjuk, hogy itt bizonyos csoportokat bírál Ferenc, akik túlhangsúlyozzák az Isten és az ember közti ellentétet. Szerintük a világ abszolút rossz, amelyből el kell menekülni. Ferenc szerint Isten nem lehet elég közel a világhoz és az emberekhez.	Ma időt szakítok a Szentírás olvasására, és csendben maradok Isten Igéjével.
12.21. csütörtök	Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a Lk 1,39-45	Ferenc teljesen azonosul a betlehemi Gyermekkel, úgy gügyög, mint egy gyermek, vagy úgy ejti ki „Betlehem” nevét, mint a bégető bárányka. „Amikor Jézus nevét kiejtette, vagy a betlehemi Gyermeket emlegette, nyelvét végighúzta ajkain, mintha ezeknek a szavaknak az édességét ízlelte volna.” Alig lehet elképzelni, hogy érzelmeink és hangulataink ma ilyesfajta kifejezési formát nyerjenek, bár nem biztos, hogy ez így van jól.	Ma megvizsgálom: múltam milyen sebeivel kellene kibékülnöm, és Isten irgalmába helyezem ezeket.
12.22. péntek	1Sám 1,24-28 Lk 1,46-56	Tévedés lenne azt hinni, hogy Ferenc csak érzelmeivel nyílt meg a megtestesülés titkai előtt. A karácsonyról való elmélkedésben, újra elmondja a paradoxont: Isten – gyermek, hontalan, aki nem kapott szálláshelyet. Ferenc ujjongva dicséri Istent, aki ennyire társa lett az embernek a szenvedésben.	Ma elmegyek rórate misére vagy legalább betérek egy templomba néhány csendes percre.
12.23. szombat	Mal 3,1-4.23-24 Lk 1,57-66	Átgondolja: ez a születés a szenvedés kezdete. Ez az ámulat egész valónkat kérdőre vonja. „Vessétek el önzésedeteket, hordozzátok a szent keresztet, engedelmeskedjeteek végsőkig az Ő szent parancsának” – mondja. A megtestesülés paradoxonának folytatódnia kell az ember életében. Ferenc és minden követője a földi életet átmeneti állapotnak tekinti, zárandoklásnak - szegényen, hontalanul és elutasítottan.	Ma felajánlom konkrét segítségemet egy idős embernek a környezetemben.
12.24. ADVENT 4. vasárnap	2Sám 7,1-5. 8b-12.14a.16 Róm 16,25-27 Lk 1,26-38	Ferenc mint fényt tapasztalja meg Istent. Ferenc számára minden fény jel, egyfajta szentség, amelyet – mint ahogy máskor is láttuk – óvatos és gyöngéd tisztelettel vesz körül.	Az előkészületek közben imádkozom mindenkiért a családban, és kérek Istentől egy-egy fontos dolgot nekik.